

[Paahøi.]

salg af ejendommen. Det er altså urigtigt og vildledende, når den højtærede finansminister i sin radioredegørelse for lovgivningen om kapitalvindingsskat ved salg af fast ejendom har givet befolkningen det indtryk, at det kun drejede sig om spekulanter. Det gør det aldeles ikke. De har alle dage været beskattet og vil vedblive at være det, også hvis man ikke vedtager den nye lov.

Nej, det, det drejer sig om, er, at man udvider indkomstbegrebet til også at omfatte inflationsskabte stigninger. Det foreslåede fradrag på 1 000 kr. om året, når det drejer sig om avancen ved salg af aktier, og den procentvise margin, man angiver for fast ejendom, vil ikke i det lange løb beskytte ejere af almindelige beboelseshuse, landbrugsejendomme og andre, således at de ikke skulle komme i betragtning. Ejendomsskyldvurderingerne er så usikre, så svingende fra vurderingskreds til vurderingskreds, at den omstændighed, at man kan lægge 1956-vurderingen til grund, ingenlunde giver beskyttelse, og mange ejendomme vil blive ramt.

De to lovforslag hænger i og for sig ret nøje sammen, og det er mig uforståeligt, hvordan man har kunnet få de to mindre regeringspartier med i den vogn. En gammel socialist, Sabroe, sagde ganske vist for et par menneskealdre siden, at radikalismen var gødning på socialismens ager — og man kan jo ikke frakende ham spådomsevnenes gave, for det er gået, som han spåede. Han sagde ikke noget om det ærede medlem hr. Niels Andersens parti — på det punkt strakte hans fantasi ikke til.

Hvorom alting er, vi vil ikke have noget som helst at skaffe med lovforslaget om særlig indkomstskat, og vi vil stemme imod det. Vi er imod kapitalvindingsskat på dette som på alle andre områder, og dette er formentlig kun begyndelsen til en almindelig kapitalvindingsskat.

Fanger: Ved første behandling gav jeg udtryk for håbet om, at vi kunne nå frem til en aktieselskabsbeskatning, som for det første ville betyde en betydelig skattelettelse for det store flertal af aktieselskaber og for det andet i hvert fald ikke ville betyde en skatteforhøjelse for et stort

antal aktieselskaber, således som det foresatte lovforslag med de af ministeren og flertallet foreslåede ændringer vil.

I dag foregår en meget stor del af industriproduktionen under aktieselskabsform, og navnlig industrieksporten foretages i overvejende grad af aktieselskaber. Ved vor indtræden i det større marked, bestående af de syvs frihandelsområde, vil betydelige kapitaltilførsler være nødvendige både for de firmaer, der skal forøge deres eksport, for de firmaer, som skal omlægge produktionen, og i øvrigt for alle for at følge med i den tekniske udvikling og skaffe nye arbejdspladser til de store årgange.

Vi havde håbet at nå frem til en samlet skattelettelse for aktieselskaberne i den sikre overbevisning, at pengene ville blive brugt på en fornuftig måde til den investering, som er nødvendig for at gøre os konkurrencedygtige fremefter. Endvidere havde vi håbet at nå frem til en beskatning, der kunne fremme nydannelse af aktieselskaber og udvidelse af bestående aktiekapital. Men dette er ikke tilfældet med lovforslaget og de af ministeren og flertallet foreslåede ændringer. Det ville derimod ske, hvis man fulgte vort forslag om et skattefrit fradrag på 5 pct. af aktiekapitalen. Herved ville man undgå, at den beskedne afkastning, som 5 pct. må siges at være, først beskattes som indtægt i selskabet og derefter som indtægt hos aktionærerne. Efter lovforslaget med de foreslåede ændringer vil hvervene fremtidig blive tilskyndet til at skaffe sig kapital ved at benytte en lille aktiekapital og optage store lån.

Når det i bemærkningerne til lovforslaget påpeges, at det må

„forekomme uheldigt, at aktieselskabsbeskatningen er opbygget således, at selskaberne af rent skattemæssige grunde tilskyndes til at arbejde med en større aktiekapital end nødvendigt ud fra forretningsmæssige synspunkter“, må jeg heroverfor pege på, at det vil være langt værre, at der nu gennemføres en aktieselskabsbeskatning, som er et incitament til at arbejde med en mindre aktiekapital end påkrævet.

Som et skoleeksempel på lovforslagets urimeligheder kan nævnes Finansieringsinstituttet for Håndværk og Industri, der for ca. to år siden blev dannet af banker og